

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА БЕЧЕЈ ТИРАЖ 4.000 ПРИМЕРАКА

БЕЧЕЈ, АПРИЛ 2006. ГОДИНА XVI, БРОЈ 2462
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Бара мала - пуно крокодила

У више наврата, од како је уведено последње вис-траначје у нас, понавља се једна стара народна изрека. Два лоша, убише Милоша! А када је у истом колу више лоших, онда коло губи све препознатљиве и цењене атрибуте. Рецију, од нечег што је лоше, никада не може да се направи било шта добро. Осетили смо ми радикали то на својој кожи приликом последњих председничких избора. Наш Томислав Николић је био избор „број један“ већине гласача, али су се онда лоши удружили и изабрали, шта друго до, лошег: Примера је сличних било касније на локалним изборима. Један од последњих и у нашој средини.

Жеља добре већине при недавном избору председника општине Бечеј био је наш кандидат Драган Живков Џаја. Међутим, у другом изборном кругу се понавља историја. Удружили су се лоши и шта смо могли да добијемо као „политички производ“, него лошу локалну власт. Упозоравали смо одмах по завршетку избора да је „бара мала, а крокодила пуно“. Схватили су сви поруку ове изреке, али нико није одступио. Напротив, сви су тражили свој део плена. И почела је отимачина.

То се најбоље приметило на последњој седници Скупштине општине Бечеј, где се радило по принципу „социјале“. Свакоме је требало дати по нешто, јер су одједанпут сви били „победници“. Чак и они који су добили занемарљиво мали број гласова у првом изборном кругу, далеко мање од потребног броја потписа за кандидатуру. Затим, они који и нису парламентарна странка на локалу, па чак и они који су се на брзину формирали непосредно пре изборних дешавања!

Али, нису „део колача“ добијале сразмерно све странке, него су највеће и најслађе „парче“ присвајали појединци. А када су видели да је „парче“ мање од оног којем су се надали, онда су, брже боље, кренули и по друго, треће... Тако је дошло до гомилања именована у радним телима Скупштине општине Бечеј, па управним одборима јавних предузећа.

Од стручности, коју је актуелни председник општине Душан Јовановић у предизборној кампањи толико помињао, нема ни „С“. Управо због тога су сва именована, постављена и избори обављени без иједне речи биографских података. Па и повртарске културе у ПИК Бечеј, одакле је председник општине дошао, имају свој „ледигре“, само не његови најближи сарадници, саветници... Заиста би много простора требало да се добро „претресу“ сва кадровска решења. Ипак, нека се морају поменути. Безимено, када већ немају биографске податке.

У општинском већу су четири стара члана, који су у претходном периоду, када су били на истој функцији, показали колико (не)знају да раде посао који им је поверен, а за који су добро плаћени. Два нова члана су, опет, прича за себе и од свих квалификација које поседују за овако одговорну дужност имају ту да су одани припадници својих странака!?

Председнички кабинет је посебна прича. Претходни градоначелник је формирао то тело, мада оно тада и није било предвиђено Статутом СО Бечеј. Ваљда по узору на председника Србије. Воле људи да се идентификују са неким узорима, па макар они и лоши били. Очито да садашњи председник општине и не познаје довољно људе у Бечеју, не зна њихове потенцијале, јер је у кабинет поставио два „главна стручњака“ из Новог Сада. Али, плаћимо се да је и њих упознао непосредно пре него што ће их именovati, што довољно казује да не повлачи „конце“ он, него „људи из сенке“. А „људи у сенци“ су, ако ни због чега другог оно због сенке, увек тамног тена. У истом том кабинету је, примера ради, стручњак за пољопривреду, човек који би, по стручности, знању, и осталим параметрима везаним за пољопривреду, био на „високом“ 6666. месту „топ листе“ познаваоца пољопривреде у бечејској општини! Ништа боља ситуација није ни са „главним стручњаком“ за односе са јавношћу. Можда је и гора, а онда је све јасно.

Директори које је именovala нова локална власт су, опет, прича у причи. Први човек тешком муком основане Туристичке организације општине Бечеј је, веровали или не, студент који до сада нема ни једног јединог дана радног стажа. Можда ће он временом бити права личност за неку „директорску фотелу“, али у овом тренутку без радног искуства... Веома је интересантан и пример именовања директора Установе за спорт и културну активност Младост. Фирма је апо-строфирана у негативном контексту као „произвођач губитака“ и уместо да се доведе веома искусан привредник, спортски стручњак или неки сличан експерт, који би све поставио на „здраве ноге“, стигла је жена која је, најблаже речено, „пала с неба“, а да ни сама не зна где! Пример Градског позоришта Бечеј је, такође, веома интересантан, јер постаје „фамилијарна фирма“. Супруга је била директорка и још увек прима шестомесечну апанажу по разрешењу са те функције, а сада је њен супруг именован. Две директорске плате из исте „позоришне куће“ у исту породичну кесу. Што је много, много је, па макар се све дешавало и у позоришту.

Све у свему, знало се и пре почетка деловања новоу-постављене локалне власти да она неће моћи нормално да функционише. Јер, добар део тих људи су већ „испричана прича“, који су показали колико су (не)способни у време док су већ вршили власт, знатан део су ситне пшичарије, а има и оних који су наивно упали „у клопку“ и сада не могу из ње да изају. На сву срећу, неће ова владајућа гарнитура дуго остати на власти, јер ће ускоро ванредни избори по вертикали. Али, на несрећу, и за ово кратко време ће учинити тешко надокнадиве губитке, чије ће последице сви осећати још дуго.

Хаг наш насушни

Шта је хашки трибунал, ко га је и у коју сврху основао, мање или више је „свима знано“. Циљ свега ће се сазнати много касније или га обични смртници никада и до краја неће појмити. Он је творевина крупног капитала, а једини његов циљ је да се увећава и оплоди на све могуће начине, свим средствима и на свим меридијанима.

„Суд“ су основали, да не идемо у много даљу прошлост, исти они који су „комунизам“ импутирала и извели Русији, па су у циљу борбе против комунизма створили фашизам и затим извршили блоковску поделу света и измислили синтагму „хладни рат“. Следећи корак и наставак мешања у туђе послове и животе била је „борба за људска права“ у целом свету и околини. Када су се успешно изборили против комунизма, кренули су да силом утерују другим народима, етничким групама и инима, демократију, са њиховим

сопственим поимањем појма истог термина, независно од тога да ли тај сношај прија другој страни. Они којима је утерано су свакако осетили њене добробити и благодети.

Срби, као народ неприлагођен и неподесан за обраду, увек су били на удару истих креатора свеопште среће и задовољства на кугли земаљској. Колико их је тај њихов дефект, или можда квалитет и инсистирање на томе, коштао и какве су последице тога, могло би бити предмет анализе стручњака специјализованих за разне области почев од психијатрије, психологије, социологије, демографије... Но нико од њих не би нашао решење и објашњење за кључни проблем, а то је инат, термин који је непознат и непреводив у другим језицима и који је стран народима са рационалним поимањем света.

Како би „међународна заједница“, ма шта то значило, привела Србе својим стандардима и прихватљивим мерилима, организовала је неку врсту модерне инквизиторске институције. Ко бива приведен правди трибунала у Хагу, мора да доказује свим расположивим средствима своју невиност. Улога тужилаштва је сведена на прикупљање доказног материјала „пошто-по то“. Оно то може чинити сумњивим методама и средствима, значи и без провере његове веродостојности и без обавезе да он буде поткрепљен доказима и сведочењима, а по потреби може користити и служити се и безочним лажима и фалсификатима.

Под тим и таквим условима, извршено је притварање Војислава Шешеља, председника радикалне странке. До сада је протекло три године од како се оптужени изјаснио да „није крив“, а да поступак доказивања невиности није

кренуо са мртве тачке. Разлози за овакво поступање могу бити, а вероватно и јесу, бројни: од чињенице да је оптужница писана у београдским демократско-европејским круговима, непостојања доказа на којима би се иста базирала, неспремности суда и тужилаштва да чују и оцењују истину на којој би се морала заснивати пресуда... Чека се на неко спасоносно решење по правосудно мезимче западне хемисфере.

Трибунал у Хагу је основан да би се процесуирали ратни злочини на територији бивше Југославије. Ратни

злочин је злочин почињен у рату, у ратним дејствима и може обухватати и кривицу по командној одговорности за почињене ратне злочине. Ако је то тако као што јесте, поставља се питање које је злочине почињено Војислав Шешељ и којим је он то јединицама командовао, а да су исте починиле злочине за које је он одговоран. По свему познатом и доказивом, Шешељу може да се суди за

„вербални деликт“, а кривична одговорност за тако нешто непозната је у савременим правним системима и суд у Хагу за то није стварно надлежан. Ако Дел Понте има намеру да га оптужи, а судско веће да му суди и пресуди му за изјаву што ће неког клати зарђалим кашикама или за „ратне злочине“ у војводини (Хртковци) у којој рата није било од 1944. године, те на тај начин да уђе у анале правног бешчашћа, они ће то покушати да ураде. Све има своју цену, па ће они то и наплатити од наручилаца и оснивача таквог суда и инспиратора зла. Истина, правда, етика, морал непознате су категорије или већ давно мртве. Оно што је сигурно, то је да ће доктор Шешељ учинити све да би спречио осуду, како сопствену тако и народа коме припада. Неки ће рећи да је вулгаран, дрзак, безобразан, прост и да се само брука иступима у судници, те да само погоршава свој положај. Са тако постављеним и организованим судом и судијама и тужилашвом који признају само једну истину, истину која је већ садржана у унапред сроченим пресудама, другачије се и не може и не вреди разговарати.

Доктор Шешељ је у Хаг отишао добровољно. Власти у Србији ни не помишљају да дају гаранције да до почетка суђења буде на слободи. Оваква ситуација њима несумњиво одговара. Они су решили један велики проблем: неко ко би их без престанка сасвим оправдано и аргументовано критиковао и оспоравао политику и „резултате владавине“, налази се далеко и изолован. „Међународна заједница“ је свела његове иступе себи на супрот у оквиру суднице у Хагу. Сви задовољни, без обзира на то ко је иницирао и наручио ову фарсу.

Осврт на протекле изборе за председника општине Бечеј 2006.

Након опозива председника општине Бечеј, Ђорђа Предина – Баце, у децембру месецу 2005. године, у релативно кратком року су расписани председнички избори. Као датум одржавања избора, утврђен је 05. фебруар 2006. године.

Кандидат Српске радикалне стране на председничким изборима био је Дра-

ган Живков – Цаја. Предизборна кампања кандидата СРС свечано је отворена у просторијама хотела „БЕЛА ЛАЂА“ у Бечеју и на њој су били присутни: председник јужнобачког округа Милорад Мирчић, високи функционер странке Јоргованка Табаковић и председници радикалских општина у Војводини. Осмишљена је брза и ефикасна кампања, јер није било пуно времена за промовисање председничког кандидата Драгана Живкова. Главни задатак који је стављен пред наш Општински одбор, био је ући у други круг, јер обзиром на велики број председничких кандидата, победа у I кругу је била практично немогућа.

До 3. фебруара одржаване су јавне трибине у свим насељеним местима наше општине, по унапред утврђеном плану. На трибинама су говорили високи функционери странке и председници општина Врбас, Кикинда, Темерин, Беоцин, Бачка Паланка, Кула, Жабал, који су јавно дали подршку кандидату Српске радикалне странке, истичући да иза њега стоји цела странка, која гарантује за његов свестан и поштен рад. У предизборној кампањи, подршку председничком кандидату, дао је и Генерални секретар СРС Александар Вучић. У једнодневном обиласку бечејске општине, Вучић је са председничким кандидатом, посетио сва насељена места наше општине, удружење пензионера и уприличио је непосредне контакте са грађанима на отвореном. Заинтересованост грађана је била веома велика.

Завршна трибина СРС, пред I круг избора одржана је у просторијама Градског позоришта у Бечеју 2. фебруара. Својим присуством и излагањем на овој трибини, подршку Драгану Живкову дао је Заменик председника СРС Томислав Николић. Трибина је била изненађујуће добро посећена и позоришна сала није могла да прими све заинтересоване, тако да је велики број грађана, испред зграде позоришта слушао трибину преко јавног озвучења. Све ово указивало је на раст популарности СРС у општини Бечеј, што је и доказано у изборним резултатима након завршеног I круга.

У I кругу, кандидат СРС Драган Живков, освојио је највећи број гласова укупно 2.658, остављајући за собом 9 кандидата. Поред нашег кандидата у II круг је прошао и кандидат ДСС Драган Јовановић, односно директни кандидат ПИК-а Бечеј. Кампања противкандидата у I кругу је била веома прљави и некоректна. Акценат у његовој кампањи је стављен на продају „ПИК-БЕЧЕЈА“, запослени у Пик-у су били под огромним притиском, јавно су шиканирани они

смо покушали да се што боље упознамо са проблемима становништва општине Бечеј и да им предочимо начин решавања тих проблема, као и да их упознамо са нашим програмом развоја општине. Сматрали смо да проблеме можемо решити само ако се директно упознамо и суочимо са њима. Бивша министарка за приватизацију, иначе истакнути функционер СРС, Јоргованка Табаковић, је својим знањем и искуством објаснила поступак приватизације ПИК-а Бечеј. У више наврата је, грађанству и акционарима Пик-а, указивала да једино СРС може спровести поштenu приватизацију овог бечејског колектива, водећи рачуна и о интересима запослених и о интересима акционара.

У потпуности смо били свесни да нас очекује веома тешка борба, јер су противкандидата јавно подржале и придружиле се његовој кампањи, такозване странке демократског блока (Г17, ДС, СВМ...), а вршен је утицај на грађанство и путем православне и католичке цркве. Свештеници бечејске православне и католичке цркве су присуствовали једи-

који су имали мишљење супротно мишљењу руководства Пик-а. Обећаване су разне противуслуге, дељене су разне сатисфакције у новцу и натури. Очекивала се веома тешка борба у II кругу.

Српска радикална странка је, по плану, наставила своју кампању. Кампања у II кругу се базирала на посетама удружењима грађана и на кућним посетама. Успостављен је непосредни контакт са бирачима. Председнички кандидат је заједно са високим функционерима странке, свакодневно обилазио наше суграђане. У непосредном контакту

но промоцији председничког кандидата ДСС, што се тумачи као јавна подршка Душану Јовановићу. О трошку „ПИК БЕЧЕЈА“ упућена су писма свим акционарима ПИК-а са циљем вршења утицаја на њихов глас, осванули су леци Дирекције за путеве са сликом Душана Јовановића и напоменом да самоједан кандидат (кандидат ДСС) може издејствовати асвалтирање улица Бечеја, као да то није обавеза према грађанима без

обзира која партија се налази на власти у њиховој општини. Министри су давали разна обећања, која ће вероватно након кампање, брзо бити заборављена.

Завршна, свечана трибина СРС пред II круг избора, одржана је у препуној сали спортског центра „МЛАДОСТ“ у Бечеју дана 16. фебруара. На самом почетку је прочитано писмо подршке Председника СРС др Војислава Шешеља, председничком кандидату Драгану Живкову. Након тога на трибини су говорили: Александар Вучић, Гордана Поп Лазић, Милорад Мирчић, Јоргованка Табаковић и истакнути функционери странке. На крају је, поздрављен великим аплаузом, говорио председнички кандидат Драган Живков, који се захвалио на поверењу указаном му у I кру-

гу и позвао грађане да изађу на изборе и да у II кругу гласају за правог кандидата.

На сам дан гласања у II кругу, већ око 12,00 часова се видело да ће излазност бити веома велика. До затварања бирачких места на изборе је изашло 41,49% бирача. Драган Живков је у II кругу освојио 4829 гласова, што чини 34,57% гласова изашлих бирача. Мада је председник општине постао Драган Јовановић, сматрамо да је ово велики успех СРС и нашег председничког кандидата, јер је Српској радикалној странци јавну подршку дао само ПСС, а противничком кандидату све партизе тзв. Демократског блока, које су активно позивале своје бирачко тело да гласа за кандидата ДСС.

Сам врх СРС је веома задовољан постигнути изборним резултатима. Извршена је детаљна анализа резултата и сви су показатељи да је популарност СРС у

општини Бечеј у порасту. Стављајући у однос резултате које је СРС остваривала на ранијим изборима можемо видети да је ово један од најбољих резултата. Бољи резултат СРС је остварила једино 1997. на председничким изборима када је председнички кандидат био др Војислав Шешељ. На последњим изборима за председника Србије, Томислав Николић је добио 31,58% гласова, а Драган Живков је на овим изборима за председника општине Бечеј добио 34,57% гласова.

У току изборне кампање, а и након избора странци је у општини Бечеј, приступило још око 100 нових чланова, запажа се веће ангажовање старих чланова који су до сада били пасивни, активан је рад са омладином Бечеја. Све ово нам указује да са великим оптимизмом можемо дочекати предстојеће изборе за локалну скупштину.

Скупштина општинског одбора

У понедељак, 20. 03. 2006, у великој сали скупштине општине Бечеј, одржана је редовна годишња скупштина општинског одбора. Претходно заказана за 18. март, седница је одложена, због одласка бечејских Радикала у Београд, ради одавања поште бившем председнику Србије Слободану Милошевићу.

Уз учешће тридесет и шес делегата из свих месних одбора, скупштина је, у складу са статутом странке, разматрала и једногласно усвојила извештаје о раду и финансијама за 2005. годину и усвојила план рада општинског одбора у периоду до следећег заседања скупштине. Као и на свакој скупштини, најважнија тачка дневног реда био је избор десет нових чланова општинског одбора, који ће бити носиоци активности и рада општинског одбора у наредних годину дана. Руковођен активношћу чланова у претходном периоду и њиховим доприносом датим раду странке у Бечеју, општински одбор је предложио листу од десет кандидата, која је на седници добила једногласну подршку делегата скупштине, што представља

велико признање чланова странке руководству општинског одбора за рад у претходном периоду и за добре резултате остварене на изборима за председника општине. Нови чланови општинског одбора постали су: Бјелић Јован, Поповић

Златко, Богојевић Илић Љиљана, Лабовић Радослав, Мандић Зоран, Обрадовић Славко, Калинић Анка, Дожа Весна, Стојановић Стојан и Манић Милан. Одмах након гласања, новоизабрани чланови општинског одбора положили су свечану заклетву Српске радикалне странке.

По традицији, одмах по закључењу скупштине, одржан је први састанак општинског одбора у новом сазиву. На овом састанку

најважнији задатак био је избор комплетног руководства општинског одбора. Једногласну подршку за нови мандат на четири године на месту председника општинског одбора добио је Живков Драган, за подпредседнике општинског одбора изабрани су Лам Немања и Марковић Саило, док је на функцију секретара општинског одбора изабрана Вулетић Светлана.

Одборничка група

Српска радикална странка ће актуелној власти представљати најжешћу опозицију у сваком моменту. Одборничка група у саставу: Лам Немања, Бранков Младен, Грковић Славица, Боаров Саша, Митровић Драган и Ђук Милан, у скупштини општине захтеваће испуњавање свих обећања датих грађанима у кампањи. Тражићемо од Демократске странке Србије да врати мандате

које је добила прелетачким активностима одборника, па нека онда владају још сто година. Уверићемо бираче да су још једном сурово преварени и лагани, како од стране председника општине, тако и од стране силних владиних моћника који су посећивали наш град. Врло брзо грађани Бечеја схватиће да поштenu власт могу да добију само победом српских Радикала.